

Tryggvi Johansen var formaður fyri allar fyrstu føroysku ferðamannanevndini, sum sat fyrst í 80' unum.

»Tá var tað soleiðis, at tú tordi næstan ikki at nevna orðið »turisnu«, tí tað varð uppfatað meira ella minni sum eitt bannorð,« minnist Tryggvi Johansen.

»Tað er tað jú ikki í dag,« tekur han aftur í aftur.

Tað var ógvuliga ringt at fáa politikkarar at skilja tá, at hetta kundi gerast ein mótukelda hjá føroyingum.

Eisini var Tryggvi Johansen við, tá føroyingar av

is ferri nýggju, sum setast skal á stovn í Bruxelles, skulu vera.

Tað verður tosað um hetta í løtuni, sigur Tryggvi Johansen. Hann sigur, at tað er heldur ikki fyrr enn nú, at møgulegt hevur verið at fingið tilfitt samband í lag um hesi viðurskipti. Tí ikki fyrr enn nú hava menn ásað, at tað er neyðugt við einum slíkum stovni.

Føroyar í fokus

Eitt av teimum heilt stóru tiltøkunum, sum vóru í 80' unum, var Færøerne í fokus,

sigur Tryggvi Johansen.

»Vit hava ikki hildið tað verið ráðiligt at fara undir nýggi kunningarartiltek, sum líkast Føroyum í fokus, soleiðis, sum støðan hevur verið,« sigur føroyski umboðsmaðurin í Keypmannahavn, Tryggvi Johansen.

Hann heldur, at tað vera skilgott at fáa støðuna meira í rættlag, áðrenn farið verður út aftur at vísa seg sjálvan fram.

»Fyri at kunna selja seg sjálvan ella nakað annað, skal produktið vera í ord-

fram, sum hann beinan vegin sá, ikki høvdu ein livandi kjans.

»Eg varð biðin um at hjálpa monnum við ymskum, sum var heilt úr vón og viti. Og tá eg so bar meg undan, gjørdust teir firtir.«

Tryggvi Johansen sigur, at tað er rættliga trupult sum alment settur at sita og vraka slíkar ætlanir.

»Tá er skjótt, at ein kann koma í ringt ljós. Tað er komið rættliga ofta fyri,« sigur Tryggvi Johansen.

Hann hevur mangan fingið at vita, at hann er bara

stuðul og tollverju.

»Allar tær verkætlanir eru farnar rabundus,« sigur Tryggvi Johansen.

Hugsanin aftan fyri slík projekt var ofta góð nokk, heldur Tryggvi Johansen. men eyðsæð var, at tað bar ikki til.

Tað ljóðaði væl, at ein verkætlan skuldi geva fyrimm fólki um arbeiði á einum útjaðaraðki í Føroyum.

»Men sannleikin er, at tað hevði verið nógv biligar fyri samfelagið at goldið teimum lön í hondina fyri einki at gera.«

Fylgja við

Føroyska viðskiftastovan í Keypmannahavn hoyrir undir føroyska Løgmannsembætið.

Ein av uppgávnunum, Viðskiftastovan hevur fingið álagda, er at fylgja við tí, sum hendir í politiska livinum í Danmark.

Tryggvi Johansen, umboðsmaður, sigur, at tey sjálvandi hava sínar keldur, sum upplýsa, hvat hendir her og har. Og tað, sum tey so aftur halda vera vert ella relevant at senda viðari, verður latið Landsstýrinum.

Eisini tað, sum pressan ber fram um føroysk viðurskipti, kemur á viðskiftastovuna.

Tað er soleiðis, at viðskiftastovan fær sendandi allar tær greinar úr donsku bløðunum, sum á einhvønn hátt handla um ella viðgera Føroyar.

Hesar verða síðan kannaðar, og er nakað serligt í teimum, sum føroyskir myndugleikar eiga at vita, verða tær beinanvegin sendar viðari.

Barbarueffektin

Tað ber sjálvandi ikki til at tosa við føroyska umboðsmannin í Keypmannahavn í dag, uttan at nevna Barbaru.

Her hava vit við eitt »bleytari« øki at gera, sigur Tryggvi Johansen, og vísir á, at tey fólkinu, sum hava meira við mentan enn við handil og politikk at gera,

altíð hava verið positivari yvir fyri føroyingum.

Hóast tað er heldur tíðliga at tosa um tað, sigur Tryggvi Johansen, eiga føroyingar avgjørt at nýta Barbarueffektina í ferðamannasamanhangi.

Og tey gleða seg í teimum nýggju, ljósu og hugnaligu hølunum í Hovedvagtsgade at taka móti fyrispurningum og siga fólki frá Føroyum.

Tryggvi Johansen sigur, at hann hevur bara hoyrt positiva umtalu av filminum, og tað eiga føroyingar at taka til sín og fáa nakað burtúr, sigur hann.

Hann heldur, at tað var rætt og væl sæð av Ferðarådnum, tá Ráðið longu fyri langari tíð síðan fór undir at marknaðarføra Føroyar sum heimstað Barbaru.

Hann rósar eisini Nils Malmros fyri forarbeiðið, hann gjørdi í samband við filmin. Til dømis heldur hann, at tað var rættliga skilgott, at hann var so langa tíð í Føroyum og kannaði viðurskiptini.

So bera føroyingar seg rætt at, eiga vit at fáa vinning burtúr úr hesum møguleikanum á ferðamannaðki, heldur Tryggvi Johansen.

Brynhild Djurhuus gleðir seg, til fleiri starvsfólk fara at vera at brúka nýggju, sera hugnaligu hølini í Viðskiftastovuni í Hovedvagtsgade

fyrstan tíð fóru út um eingjarðarnar at kanna møguleikarnar fyri fiskirættindum í fremmandum sjógvum.

Tað var um ta tíðina, tá fiskimarkini vórðu flutt út alla staðni rundan um okkum, og okkara vanligu fiskileiðir ikki vóru atkomuligar meira.

Soleiðis alt í alt kann sigast, at arbeiði hjá Viðskiftastovuni ta tíðina var eitt »sammensurium« av eini rúgvu av tingum.

Tað var tó ikki soleiðis, at Tryggvi Johansen var einsamallur um hesi tingini, leggur hann dent á. Hann var saman við fólki úr Føroyum. Onkuntíð var hann við sum tolkur, tá handelsavtalur vórðu gjørdar í londum sum Týsklandi og Italia, har hann millum annað hevði arbeiði.

Í dag er fiskaútlutningurin skipaður øðrvísi, sigur Tryggvi Johansen. Fyrirtekurnar luttaka nú sjálfvar á messum og stevnum, og útflytararnir hava sjálvir síni sambond, sum teir handla við.

Tó sigur Tryggvi Johansen, at hann hevur gott samband við gamlar kontaktir, serliga í Medelhavslondum, sum hann kennir frá tíðini í Italia.

Tryggvi Johansen sigur, at hann, í samband við nýggja bygnaðin hjá Landsstýrinum, hevur sóknast eftir, hvørjar uppgávurnar hjá Viðskiftastovuni og til døms

sum varð hildið í Forum í Keypmannahavn í 1986. Og har stóð Tryggvi Johansen sum stavnamaður.

»Hetta tiltakið vardi í grundini í eini tvey ár, har arbeiðið varð einar tólv tímar dagliga. Viðhvørt eisini um vikuskiftini,« greiðir Tryggvi Johansen frá.

Men tað loysti seg, heldur hann. Og ávirkanin av tiltakinum helt sær í nógv ár eftir, at tiltakið, sum so, var av.

Tað var veruliga ein tiltrond framsýning av Føroyum, sigur Tryggvi Johansen.

»At tað seinni gekk soleiðis, at politikkararnir ikki kláraðu at stýra landinum, er harmuligt og gjørdi millum annað tað, at alt hetta arbeiði meira ella minni er gjørt til látsur seinni.«

Kreppan

Kreppan kom ikki í 1992, sigur Tryggvi Johansen. Hon byrjaði longu í 1989, men varð ikki útloyst í fullum blóma fyrr enn í 1992.

»Vit vóru tó greiðir yvir longu í 1989, hvønn veg tað bar. Og vit máttu vera sera varin við øllum, vit gjørdur, tí tað kundi skjótt mistulkast. Og tá byrjaði danska pressan at skriva um tey katastrofalu viðurskiptini, sum valdaðu í Føroyum,« sigur Tryggvi Johansen.

Arini eftir framsýningina Føroyar í fokus hava gingið við at umsita kreppuna,

an,« sigur Tryggvi Johansen. »Og eftir míni metting, hevur produktið hjá okkum ikki verið í lagi hesi seinnu árin.«

Tryggvi Johansen ávarðar í móti at fara út at selja eina vánaliga vøru, sum keyparin kennir seg snýttan av. Tað ger bara ilt verri. Og við vøru meinir hann í hesum førunum við Føroyar sum so.

Tryggvi Johansen heldur ongan iva vera um, at eftir, at hendan kreppan er fingin afturum, kemur ein uppperð í viðurskiptunum Danmarkar og Føroya ímillum, og Heimastýrslógin verður strammað. Tað kann ikki umgangast, sigur hann.

Men hatta málið er tvísíðugt. Vit hava havt rættliga rúmligar ræsur í Heimastýrslóginu. Men hvørki føroyingar ella danir hava livað upp til álitið. Og úrslitið er hareftir.

Vánaligar verkætlanir

Tá ein hevur sitið í so mong ár, sum Tryggvi Johansen, í slíkum starvi, slepst ikki undan, at eitthvørt, sum ikki er so stuttligt, er komið fyri. Og tá er greitt, at ein skjótt sær, nær ein vøra ella verkætlan er munadygg ella ikki.

Men tað eru tó ikki allar føroyingar, sum hava skilt tað, sigur Tryggvi Johansen. Serliga í teimum góðu tíðunum í 80' unum vórðu heilt garvillar verkætlanir bornar

arrogantur og vil einki hava við hetta at gera. Og tað kann hann saktans. Hann situr jú í føstum starvi í Keypmannahavn.

Men tað hevur mangan víst seg, at verkætlanir, sum Viðskiftastovan ikki hevur vilja hjálpt, eru komnar upp kortini.

Ofra hevur talan verið um føroyskar idnaðarfyrirtekur, sum grundaðar vórðu á

Danskar ferðamannastovur lýsa við »Rejser i Barbara's fodspor«, og tað eiga føroyingar avgjørt at gera nýtt burtúr, sigur Tryggvi Johansen. Og starvsfólkið hjá Ferðarådnum, sum heldur til í hølunum hjá Viðskiftastovuni er í løtuni í Noreg og selur Føroyar við júst hesi reklamuni